

1. Проживав же один чоловік у Кесарії, на ймення Корнилій, сотник полку, що звався Італійським.
2. З усім домом своїм він побожний був та богобійний, подавав людям щедрю милостиню, і завжди Богові молився.
3. Явно він у видінні, десь коло години дев'ятої дня, бачив Ангола Божого, що до нього зійшов і промовив йому: Корнилію!
4. Він поглянув на нього й жахнувся, й сказав: Що, Господи? Той же йому відказав: Молитви твої й твоя милостиня перед Богом згадалися.
5. Тепер же пошли до Йопії людей, та й приклич Симона, що зветься Петром.
6. Він гостює в одного гарбарника Симона, що дім має при морі. Він скаже тобі, що ти маєш робити.
7. Коли ж Ангол, що йому говорив, відійшов, той закликав двох із своїх слуг домових, і вояка богобійного з тих, що служили при ньому,
8. і розповів їм усе та й послав їх в Йопію.
9. А наступного дня, як у дорозі були вони та наближались до міста, Петро вийшов на горницю, щоб помолитись, о годині десь шостій.
10. І став він голодний, і їсти схотів. Як йому ж готували, захоплення на нього найшло,

11. і бачить він небо відкрите, і якуюсь посудину, що сходила, немов простирало велике, яка, за чотири кінці прив'язана, спускалась додолу.

12. У ній же знаходились чотириногі всілякі, і земне гаддя, і небесні пташки.

13. І голос почувся до нього: Устань, заколи, Петре, і їж!

14. А Петро відказав: Жадним способом, Господи, бо ніколи не їв я нічого огидного чи то нечистого!

15. І знов голос удруге до нього: Що від Бога очищене, не вважай за огидне того!

16. І це сталося тричі, і посудина знов була взята на небо.

17. Як Петро ж у собі бентежився, що б то значило те видіння, що бачив, то ось посланці від Корнилія, розпитавши про Симонів дім, спинилися перед ворітьми,

18. і спиталися, крикнувши: Чи то тут сидить Симон, що зветься Петро?

19. Як Петро ж над видінням роздумував, Дух промовив до нього: Онде три чоловіки шукають тебе.

20. Але встань і зійди, і піди з ними без жадного сумніву, бо то Я їх послав!

21. І зійшовши Петро до тих мужів, промовив: Ось я той, що його ви шукаєте. З якої причини прийшли ви?

22. А вони відказали: Сотник Корнилій, муж праведний та богобійний, слави доброї в усього люду юдейського, святим Анголом був у видінні наставлений, щоб до дому свого покликати тебе та послухати слів твоїх.

23. Тоді він покликав й гостинно прийняв їх. А другого дня він устав та й із ними пішов; також дехто з братів із Йопії пішли з ним.

24. І назавтра прийшли вони до Кесарії. А Корнилій чекав їх, рідню й близьких друзів покликавши.

25. А як увіходив Петро, Корнилій зустрів його, і до ніг йому впав і вклонився.

26. Та Петро його підвів, промовляючи: Устань, бо й сам я людина!

27. І, розмовляючи з ним, увійшов, і знайшов багатьох, що зібралися,

28. і промовив до них: Ви знаєте, що невільно юдеєві приставати й приходити до чужаниці. Та відкрив мені Бог, щоб я жадну людину не мав за огидну чи то за нечисту.

29. Тому я без вагання прибув, як покликано. Тож питаю я вас: З якої причини ви слали по мене?

30. А Корнилій сказав: Четвертого дня аж до цієї години я постив, а о дев'ятій годині молився я в домі своїм. І ото, перед мене став муж у блискучій одежі

31. й сказав: Корнелію, почута молитва твоя, і твої милостині перед Богом згадалися.

32. Тож пошли до Йопії, і приклич Симона, що зветься Петром. Він гостює в гарбарника Симона, у господі край моря, він прийде й розповість тобі.

33. Я зараз по тебе послав, ти добре зробив, що прийшов. Тож тепер перед Богом ми всі стоїмо, щоб почути все те, що Господь наказав був тобі.

34. А Петро відкрив уста свої та й промовив: Пізнаю я поправді, що не дивиться Бог на обличчя,

35. але в кожному народі приємний Йому, хто боїться Його й чинить правду.

36. Він слово послав для Ізраїлевих синів, благовістячи мир через Ісуса Христа, що Господь Він усім.

37. Ви знаєте справу, що по всій Юдеї була й зачалась з Галілеї, після хрищення, що Іван проповідував,

38. Ісуса, що був із Назарету, як помазав Його Святим Духом і силою Бог. І ходив Він, добро чинячи й усіх уздоровлюючи, кого поневолив диявол, бо Бог був із Ним.

39. І ми свідки всьому, що Він учинив у Юдейському краї та в Єрусалимі, та вбили Його, на дереві повісивши...

40. Але Бог воскресив Його третього дня, і дав Йому, щоб з'явився,

41. не всьому народові, але наперед Богом вибраним свідкам, нам, що з Ним їли й пили, як воскрес Він із мертвих.

42. І Він нам звелів, щоб народів ми проповідували та засвідчили, що то Він є призначений Богом Суддя для живих і для мертвих.

43. Усі пророки свідкують про Нього, що кожен, хто вірує в Нього, одержить прощення гріхів Його Йменням.

44. Як Петро говорив ще слова ці, злинув Святий Дух на всіх, хто слухав слова.

45. А обрізані віруючі, що з Петром прибули, здивувалися дивом, що дар Духа Святого пролився також на поган!

46. Бо чули вони, що мовами різними ті розмовляли та Бога звеличували... Петро тоді відповів:

47. Чи хто може заборонити хреститись водою оцим, що одержали Духа Святого, як і ми?

48. І звелів охреститися їм у Ймення Ісуса Христа. Тоді просили його позостатися в них кілька днів.